

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, XVII. Évfolyam 14. szám, 2023. április 08.

Feltámadás

Jézus feltámadása, és későbbi mennybemenetele hitünk alapja, mert evvel bizonyította be, hogy **van élet a halál után is**. Van feltámadás, és van mennyország. Evvel mutatta meg, hogy Ő valóban Isten fia, akit Isten küldött Földünkre. Azért jött, hogy eloszlassa azt a sötétséget, amelyben éltek az emberek. Bár már ősidők óta sejtették, hogy kell léteznie egy Teremtőnek, de hogy ő milyen, és nekünk mit szán, azt csak

találgatni lehetett. Még a zsidóság is - amibe Jézus beleszületett - pl. tagadta a túlvilág létét. A vallások alapítói mind saját emberi bölcsességükből merítették - a kereszténység az egyetlen, ami azt vallja, hogy Isten tulajdon Fiát küldte le hozzánk, akinek tanítása közvetlenül Istentől való. Sokan kérdezik: annyi vallás van a Földön, én miért pont ebben higgyek? Talán azért, mert véletlenül épp a keresztény kultúrkörbe születtem? Nem! Hanem azért, mert egyetlen más, ma is létező vallásban sem állítják, hogy a vallásalapító Isten fia, csak a keresztények. Mindig is voltak (és lesznek) olyanok, akik Istennek gondolták magukat, de ők mind meghaltak, és végleg eltűntek a színről. Egyedül Jézus az, aki feltámadásával hitelt érdemlően bebizonyította, hogy ténylegesen Isten küldötte, és Fia.

Amint azt az evangéliumokból tudjuk, Jézus igen népszerű tanító, gyógyító, és csodatévő volt a nép körében. Óriási követő tábora volt, olyannyira, hogy ha megsejtették, hova készül menni, megelőzték, és alig várták, hogy odaérjen. Riválisai persze irigykedve nézték ezt. Először megpróbálták belekötni, később pedig már a vesztét akarták. De ő olyan toronymagasan felettük állt, hogy minden igyekezetük csődöt mondott, hogy ártsanak neki. Pontosan tudta ugyanis mindenkinek a szándékát, ezért bármikor játszva kitérhetett előlük – „*El akarták fogni tehát, de senki sem vetette rá a kezét, mert még nem jött el az ő órája.*” (Jn 7,30)

Aztán egyszer csak megváltozott valami: Arról kezdett beszélni, hogy az Emberfiának szenvednie kell, megölik, de harmadnapra feltámad. Vajon mi készítetett erre egy ereje teljében, és sikerei csúcsán levő, testileg-lelkileg teljesen egészséges fiatalra, hogy vállalja ezt? Hogy a leggyalázatosabb, és a legelviselhetetlenebb halálnemmel kelljen majd kimúlnia? Egyetlen dolog: az Atya kérte, hogy ez így legyen. És ő egy volt az Atyával, tehát szeretetből végigcsinálta, mert bizonyosan tudta, hogy fel fog támadni. Ha nem így lett volna, akkor teljesen értelmetlen lett volna ez. Tisztában volt vele, hogy csak ezen az áron tudja elérni, hogy elhiggyék: Ő az Isten Fia! **Istent ugyanis nem lehet megölni - bárhogy szeretnék is ezt egyesek.** Tehát, ha valóban Ő Isten fia, akkor szükségszerű volt a feltámadása, és a mennybemenetele is.

Előre látott mindent: Júdás árulását, a tanítványok menekülését, Péter tagadását. Éjszaka az Olajfák Hegyén átélte a félelmet, a rettegést, előre érezte az ostorozás, a meggyalázás, a kigúnyolás, a keresztthordozás kínjait, és végül a legszörnyűbbet: A keresztet újra, és újra felágaskodván minden levegővételért meg kell majd küzdenie. Átszegezett kezei, lábai, minden mozdulatra begörcsölő izmai, csontjai hasító, elviselhetetlen kínjával tud csak még levegőt is venni. És a teljes kiszáradás, szomjúság, elvérzés kínját. Amíg csak vadul kalapáló szíve bírni fogja...

Mindenki előtt nyilvánvaló volt, hogy ha bevégzi, akkor kizárt dolog, hogy valaha is újraéledjen ez a tönkretett emberi roncs... **ÉS MÉGIS! FELTÁMADOTT!** - ahogy előre megmondotta! És mikor Mária Magdolna hírt adott erről, ezt még az apostolok sem vették komolyan... Mindezt szépítés nélkül megírták az evangélisták. Amikor aztán teljesen megbizonyosodtak róla, akkor már teljes szívvel-lélekkel kiálltak mellette. És ha valamit meggyőződéssel, és lelkesedéssel állítanak, akkor ezt már elhiszik a többiek is. Pláne, mikor látják, hogy készek voltak még az életüket is feláldozni ezen meggyőződésükért. De a kereszténység elterjedése még ennek ellenére is elképzelhetetlen lett volna a Szentlélek kiáradása nélkül, melyet Jézus ígért meg, és küldött el. Ha tehát **Ő** valóban feltámadott, akkor ez az örömhír azt is jelenti, hogy amit **Ő** tanított, az teljesen hiteles, és rábízhatjuk az életünket. És **Ő** vár minket Atyja országában, ahol találkozhatunk Vele.

Varga András

Ökumenikus útravaló az Otthonból

Március 30-án, Virágvasárnap előtti csütörtökön ökumenikus imaórát tartott Iványi Zoltán lelkész úr a Jézus Szíve Társasága Idősek Otthonának kápolnájában. A szépen felépített liturgia „vázát”, amelyet mély lelki tartalommal töltötte meg: Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon sokakat... A Virágvasárnap történetének felolvasása után hálát adtunk az év legnagyobb ünnepéért, Húsvétért, a Feltámadásért.

Az imaóránk vezérigéjét Pál Filippiekhez írt leveléből vette a lelkész úr. „*Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt.*”

Virágvasárnap az evangélium Jézus Jeruzsálembe való bevonulásáról szól. Előzőleg Lázár feltámasztásáról olvashatunk. Az emberek azért mentek Jézus után, mert csodát láttak. Mi emberek ilyenek vagyunk, de ahogy telik az idő, elhalványul a lelkesedésünk. A tömegek néhány nappal később dicsőítés helyett hálát kiáltottak Jézusra. Milyen lelkület volt ezekben az emberekben? Az a lelkület legyen bennünk, ami Jézus Krisztusban volt!

Ahogy szüleinkre hasonlítunk, úgy hasonlítsunk Jézusra! Tetteink arról tegyenek tanúbizonyságot, hogy Jézusra hasonlítunk. Ki az, aki „kiábrázolódik” bennünk? Jézus, vagy benne vagyunk a bűn mocsarában? Jézus elénk jön, mint ahogy a tékozló fiút elé megy az édesapja. Isten megteszi azt a lépést, ami nekünk nehéz.

Az imaóra befejezéseként egyik kedves vendégünk Páskulyné Kovács Erzsébet verseiből olvasott fel. Mivel lakóink és munkatársaink is különböző vallásúak, különböző felekezetekhez tartoznak, így éljük a mindennapjainkat, nagyon fontosak ezek az közös imaalkalmak. Ez Társaságunk szándékával is találkozunk, hiszen a napi öt szentléglátogatás közül az egyikben az ökumenéért is imádkozunk.

Nagyhétfőn ökumenikus imaórát tartott Baranka György lelkész úr. A mulandósággal szemben hatalmas biztosíték a Feltámadás – kezdte a lelkész úr, és figyelmünket ráirányította a gyönyörű, rügybontó, virágzó tavaszra is.

Ezután közös énektanulás következett, majd a tiszteletes úr felolvasta a 32. zsoltárt: „*Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett...*” Jézus legyőzte a halált és a bennük lévő halálfélelmet.

Márk evangéliuma alapján végig kísértük cirénei Simon útját, aki Jézus terhét hordozta, és megvizsgáltuk, hogy mi hogyan viszonyulunk a terhek hordozásához. Amikor fiatalok voltunk, mi vittük a gyermekeink táskáját, és amikor megöregszünk, nekünk segítenek a gyermekeink, de segítséget néha nagyon nehéz kérni, és nehéz elfogadni. Jézus elfogadta a segítséget.

Cirénei Simonnak 4-500 km-t kellett megtennie, hogy az ünnepre feljőjjön Jeruzsálembe. Valószínű, komoly kiadást jelentett neki az utazás és az áldozati állatok megvásárlása. Az Ünnep estéjén családjával megünnepelte a Húsvétot, elmesélte családjának az Egyiptomból való szabadulás történetét, majd elfogyasztották a pászkavacsorát.

Másnap Simon ment a tömeggel, látta Jézust véresen, a tekintetük is találkozhatott... majd Simon vállára került a kereszt. Ahogy Pál apostol mondta: „*Egymás terhét hordozzátok.....*”

Cirénei Simon érezte a gerenda súlyát, a bánatot, a kétségbeesést.

Nekünk is vannak félelmeink, kérdéseink. Nagy teher ez. Segítségre szorulunk. Segítség, ha imádkozunk másokért, vagy megdicsérjük, vagy meghallgatjuk a másik ember problémáit, így hordozzuk egymás terheit.

Nehéz elfogadni a segítséget, de Jézus is elfogadta. Merjünk segítséget kérni. Kérjünk segítséget Jézustól. Cirénei Simon itt megértette, hogy nem állatokat kell áldozni – Jézus véres

áldozata eltörölte a mi bűneinket is.

A mély, közvetlen, emberi hangvételű imaórát egy új ének megtanulásával zártuk, majd kedves vendégünk, Varga Pálné Túrmezei Erzsébet *Ámon, az ács* című versét szavalta el. **Vancsó Ilona SJC**

Családok keresztútja

Idén is a nagyhéten került megrendezésre a Családok Keresztútja, ami egy nagyon kedves hagyománya a péceli egyházközségnek. Az eredetéről én is csak olvastam, mert már jóval az ide költözésünk előtt indult, lassan 25 éve. Az akkori időkben is egy, a plébánián működő házas közösség szervezte évről évre a kifejezetten családoknak és családokról szóló keresztutat.

Mi már kisgyermekes családként vettünk részt ezen az eseményen először, és egyből a szívembe zártam. Nagyon tetszett, hogy a sok gyerek miatt volt egy kicsit fesztelen hangulata, de nem annyira, hogy az a keresztút lényegéről, Jézus szenvedéséről elvonja a figyelmet. Épp csak annyira, hogy kisgyermekes szülőként is erre tudtunk figyelni, és nem a gyerekeket kellett csitíogatni.

Minden állomáson egy-egy család olvasott fel elmélkedést vagy tett tanúságot. Akkoriban a templomban a gyerekek kaptak egy-egy gyertyát, és a 12. állomásnál elsötétült a templom, csak a gyertyák fénye világított. A végén pedig a résztvevők egy nagy körbe állva mondták el közösen a Mi Atyánk-ot.

2014-ben az Olajfa közösség vette át Káposztássy Bélától a nagyböjti esemény szervezését. Sok mindent megtartottunk a hagyományból, van amin változtattunk. Már harmadik éve kint tartjuk a keresztutat a templomkertben. Az állomásokat paradicsomkarók jelzik, amikre Plugor Sándor Keresztút grafikáit nyomtattuk ki. A zenei szolgálatot több éve a plébánia gitáros énekkara végzi, akik nagyon talpraesetten, a kinti körülményekhez alkalmazkodva játszik az alkalomhoz illő dalokat. Az állomásoknál továbbra is családok mondanak elmélkedést, akik közben kapnak egy világító fáklyát, az egyre nagyobb sötétségben egyre több fáklya világít. Az ájtatosságot pedig egy hatalmas körbe állva a Mi atyánkkal zárjuk.

Összességében egy nagyon hangulatos, a húsvéti készületünknek fontos részét képező esemény lett a családok keresztútja. Ez úton is köszönöm minden közreműködőnek a segítségét, és remélem, hogy jövőre még többen veszünk rajta részt!

A keresztúton készült fotók az alábbi linken tekinthetők meg:

<https://photos.app.goo.gl/b4SDrbzFrn4TYTVn6>

Ambrus Annamária

A szerkesztőség tagjai nevében kívánunk kegyelmekben gazdag, áldott húsvéti ünnepeket!

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2023. Ápr. 9 – 16.

Húsvét nyolcada

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
8	SZOMBAT	NAGYSZOMBAT	Vigília: 20:00	<i>Pro populo</i>	
9	VASÁRNAP	HÚSVÉTVASÁRNAP	10:30 18:00	<i>Pro populo</i> +Iréne és Mihály szülők, élő és +rokonok, hálából minden segítségért	
10	HÉTFŐ	HÚSVÉTHÉTFŐ	10:30	é János és Orsolya	
11	KEDD	KEDD HÚSVÉT NYOLCADÁBAN	7:30	élő Éva	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
12	SZERDA	SZERDA HÚSVÉT NYOLCADÁBAN	7:30	hálából kisfiú születéséért	
13	CSÜTÖRTÖK	CSÜTÖRTÖK HÚSVÉT NYOLCADÁBAN	—————		Szentségimádás: 8:00-10:00; 19:30-21:00
14	PÉNTEK	PÉNTEK HÚSVÉT NYOLCADÁBAN	18:00	RT szándékára	Bibliakör: 19:00 (Iskola)
15	SZOMBAT	SZOMBAT HÚSVÉT NYOLCADÁBAN	Előesti sztm: 18:00	+Major Ferenc 20. évf.	
16	VASÁRNAP	HÚSVÉT II. VASÁRNAPJA (ISTENI IRGALMASSÁG)	10:30 18:00	Micsericics csal; +Szabó Lajosné Gizella I.ü. +Nelli I.ü.	

– Köszönet mindazoknak, akik fáradoztak azon, hogy méltó módon ünnepelhessek meg a Húsvétot: Sekrestyésnek, templom takarítóknak, díszítőknak, passióénekeseknek, kórusnak, kántornak, felolvasóknak, ministránsoknak, lábmosásban résztvevőknak, virrasztóknak, előimádkozóknak, körmenetben szolgálatot teljesítőknak, és mindazoknak, akik bármi nemű munkával, szolgálattal, anyagi támogatással, részvétellel, imádsággal hozzájárultak ünnepünkhöz.

– A feltámadás örömeiben gazdag, áldott Húsvétot kívánok minden kedves Testvérnek és családjuknak!